

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Barbory Bambulové
„Obligační statut spotřebitelských smluv ve vztazích
s mezinárodním prvkem“

Rigorózní práce se zabývá velmi aktuálním tématem ochrany spotřebitele ve vztazích s mezinárodním prvkem. Téma jsem uvítala, neboť je to téma živé, plné otazníků, ať již jde o právo, hmotné, procesní, či kolizní. Autorka v tématu navázala na svou původní diplomovou práci, kterou rozšířila a prohloubila. Bohužel, z hlediska zpracování aktuálních otázek spotřebitelských smluv s mezinárodním prvkem, nenacházím v práci všechno to, co jsem očekávala. Možná je to tím, že autorka se omezila v podstatě pouze na česky psanou literaturu, přestože zahraniční literatura je bohatá a dostupná, existuje i řada judikátů, které dosud nebyly v české literatuře zpracovány a mohly by být inspirací pro hlubší zamyšlení nad zvoleným tématem.

Rigorózní práce je koncipována přehledně a je logicky vhodně rozčleněná. Práce sestává ze sedmi kapitol, dále podrobně vnitřně strukturovaných, z nichž v první je obsažen Úvod a poslední je Závěrem. K práci je připojen poměrně útlý seznam literatury, převážně české, seznam několika vybraných judikátů a předpisů. Záměrem práce, jak autorka uvádí, je podat ucelený pohled na problematiku závazkových vztahů, přesněji řečeno pohled na Římskou úmluvu a nařízení Řím I o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, se zvláštním zaměřením na spotřebitelskou smlouvu. Autorka se v práci rovněž stručně zabývá hmotněprávní úpravou spotřebitelských smluv s cílem poukázat na určitou komplexnost a zároveň roztržitost úpravy ochrany spotřebitele.

Po Úvodu se autorka ve druhé kapitole zabývá obecně metodologií a charakteristikou základních pojmů. Třetí kapitola uvádí Římskou úmluvu, která je jedním ze základních východisek celé práce. Autorka správně poukazuje na stále trvajícím význam tohoto instrumentu, při zpracování jednotlivých ustanovení se však omezuje na téměř mechanické přejímání toho, co již bylo v literatuře řečeno, a to v podstatě parafrázováním zprávy Giuliano/Lagarde, která je sice důležitá, ale bylo by vhodné alespoň některé otázky zpracovat

samostatně a jít do vlastních pramenů, které Giuliano a Lagarde zmiňují. Např. na s. 15 autorka bez dalšího uvádí jednostranné smlouvy, aniž vysvětluje, co tím má na mysli, to by měla blíže osvětlit při ústní obhajobě. Mám také určité výhrady ke zpracování judikátů Soudního dvora EU, jsou pouze parafrázovány, aniž je vyjádřeno stanovisko autorky. To se týká jak ICF (ke s. 17 n.), tak i dalších rozhodnutí, zejména Mostaza Claro, Ingmar, Asturcom, aj. Postrádám judikáty z oblasti individuálních pracovních smluv, které se rovněž zabývají slabší smluvní stranou, to by měla autorka doplnit u ústní obhajoby a blíže se vyjádřit vlastním stanoviskem ke zmíněným judikátům. Nejsou uvedeny ani judikáty z oblasti ochrany spotřebitele blíže upřesňující pojem „zaměření“, i to je nezbytné doplnit u ústní obhajoby. Existuje přece řada článků a komentářů, z nichž bylo možno čerpat. Následuje čtvrtá kapitola věnovaná nařízení Řím I, ke s. 53: autorka bez dalšího vysvětlení a vlastního stanoviska přejímá názor o případech falešného mezinárodního prvku, kdy uváděné případy nespádají do věcné působnosti nařízení Řím I – k tomu by se mohla blíže vyjádřit při ústní obhajobě své práce. Pátá kapitola se zabývá stručně ochranou spotřebitele v českém právu i právu EU, asi by se slušelo zmínit úpravu v novém občanském zákoníku (ke s. 463 n.). Šestá kapitola, týkající se rekodifikovaného ZMPS, není zcela organicky včleněna – očekávala jsem návaznost na výklady nařízení Řím I, které přece jen nový ZMPS doplňuje. V Závěru autorka rekapituluje svůj pohled na úpravu ochrany spotřebitele, s poukazem na její roztržitost.

Rigorózní práci hodnotím jako celek přes uvedené připomínky jako stále ještě vyhovující z hlediska standardů kladených na práce tohoto typu. Práce je však většinou pouze popisná, zdá se, že napsaná ve spěchu, je škoda, že autorka nepolemizuje s názory, které uvádí, určitě je schopná se s nimi vypořádat. Mohla by to alespoň zčásti napravit při ústní obhajobě.

Práci proto přes uvedené připomínky doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Barboře Bambulové přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 14.7.2012